

Uden for Udvalgets Indstillinger var intet Forslag fremkommet.

Formanden: Som de Herrer vide, har Udvalget delt sig i et Fleretal og et Mindretal. Ved Afstemningen vil der som sædvanlig først blive stemt over Flerallets Indstilling og, hvis den ikke vinder Bifald, over Mindretallets.

Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rump): Ligesom Flerallet i det af Landstinget i forrige Samling nedsatte Udvalg angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1890—91 har ogsaa Flerallet i dette Udvalg ved Motiveringen af sin Indstilling om, at Rigsdagen skal godkende Statsregnskabet, ment at kunne indskrænke sig til at henbise til, hvad der indholdes i de af Landstingets Udvalg i tidligere Aar over Statsrevisionens Arbejder afgivne Betænkninger. Mindretallet har derimod ligesom i Fjor givet en længere Rede-gørelse af sit Standpunkt, og det støtter sin afvigende Opfattelse paa, at foreløbige Finanslove skulle være i bestemt Strid med Grundloven og ikke kunne udstedes i Henshold til Grundlovens § 25, noget som nærmere begrundes særlig ved Henvi-sning til, hvad ældre Politikere have udtalt. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. I forrige Samling ved det da foreliggende Statsregnskab begrundede jeg udførlig, hvorfor der ikke den Gang var — formentlig heller ikke nu er — nogen Anledning til at drøfte dette almindelige Spørgsmaal. Jeg henviste dels til det aldeles usandsynlige i, at der virkelig skulde kunne fremsættes ny Betragtninger af denne Sag, og dels til, at en Forhandling her i Salen ikke kunde have nogen aktuel Interesse. Det, som det kommer an paa, er en Rigsdagsbeslutning. Hvad de enkelte Ting, naar de ikke ere enige, beslutte, har ikke nogen aktuel Interesse, endnu mindre, hvad der anføres fra de forskellige Ordføreres Side. Derfor, saa længe der ikke er Udsigt til med Hensyn til et Statsregnskab at naa en samlet Rigsdagsbeslutning, saa længe er der formentlig heller ikke nogen som helst Grund til at drøfte det almindelige Spørgsmaal, og jeg skal derfor ganske afholde mig derfra.

Ved Gennemgang af de spredte Bemærkninger, som ere fremkomne fra Statsrevisorerens Side, har det samlede Udvalg fundet Anledning til at dvæle ved nogle Punkter som Grundlag ikke for en Indstilling, men for en Diskussion. Jeg skal nærmere udtale mig om disse.

I Udenrigsministeriets Regnskab findes en Post paa 1000 Kr., som i Overensstem-melse med Bevillingen er anvendt til Understøttelser. Statsrevisionen har begæret Oplysning om de Personers tidligere og nuværende Tjenesteforhold, til hvem Understøttelserne ere givne, og det har da vist sig, at 4 af de understøttede ere faste Kopister i Udenrigsministeriet. Statsrevisorerne have herom udtalt, at Kontoen saaledes for disse Kopisters Vedkommende er benyttet til en Vønningsforbedring, hvilket Statsrevisionen ikke finder i sin Orden. Udvalget nærer ingen Tvivl om, at der har været antagelig Grund for Ministeriet til at tilstaa disse Understøttelser, men naar Statsrevisionen har ment at burde gøre denne Bemærkning, saa har Udvalget, da det ikke kunde skønne andet, end at den i og for sig er begrundet, ment at burde slutte sig dertil.

Noget beslægtet hermed er et Punkt, som omtales af Statsrevisionen vedrørende Finansministeriets Understøttelses-kasse. Der er der gjort en Bemærkning om, at Understøttelser, som ere bestemte til at uddeles — som det hedder — een Gang for alle, ere efter Understøttelseslisten, sammenholdt med Fortegnelse for de nærmest foregaaende Aar, befundne at være bevilgede Aar for Aar til de samme Personer, saa at de i Virkeligheden ere blevne aarlige. Udvalget har ikke haft Vejlighed til at gøre sig bekendt med de enkelte Understøttelser, men har haft Dje for, at det ikke ligger i Begrebet: Understøttelser een Gang for alle, at den kun maa gives een Gang, idet Understøttelser een Gang for alle kun betyde, at man i hvert enkelt Tilfælde skal undersøge, om der er Anledning til at give Understøttelse, om der er ekstraordinære Grunde til Stede; hvor saadane Grunde maatte gentage sig for samme Person flere Gange, vil den ogsaa kunne tilstaa's flere Gange. Men man har dog troet uden at kende nærmere til Detaillerne at burde udtale, at man nærer den Forventning, at disse Understøttelser kun gives, hvor der i det enkelte Tilfælde foreligger særlige Omstændigheder. Efter at Udvalget har afgivet sin Betænkning, har det modtaget en Skrivelse af Gaars Dato fra Finansministeriet vedrørende denne Sag. Den er fremkommen saa sent, at den ikke har kunnet trykkes eller omdeles til Tingets Medlemmer; Udvalget har maattet indfronste sig til at gøre sig bekendt med den, og jeg skal tillade mig at anføre dens væsentligste Indhold. Skrivelsen ophæver, at der i Finansaaret 1891—92 er blevet ydet ekstraordinær Understøttelse til 364 Personer til et samlet Beløb af 31,183